

2. זליג - ארצות-הברית

1. נאראיאמה - יפאן

הטוב תשמ"ד • הסרט הטוב תע

בין הנסיונות היותר רציניים צריך לציין את אדמה חמה של סרג' אנקרי, נסיון לא שלם אבל לפחות כן ואמיתי, לשחזר את חיי היהודים בתונים ולעמת את היחסים שבין יהודים וערבים אז ועכשיו.

נגוע של עמוס גוטמן היה מרוכז במידה כמעט היסטורית בבעיות הנפשיות של ההומיסכסואל הישראלי, עד כדי כך שהתעלם מכל דבר אחר שקיים סביבו. אבל, לזכות הבימאי, צריך לומר שיש לו כשרון קולנועי ויכולת הבעה ושימוש במצלמה הראויים ליריעה רחבה יותר.

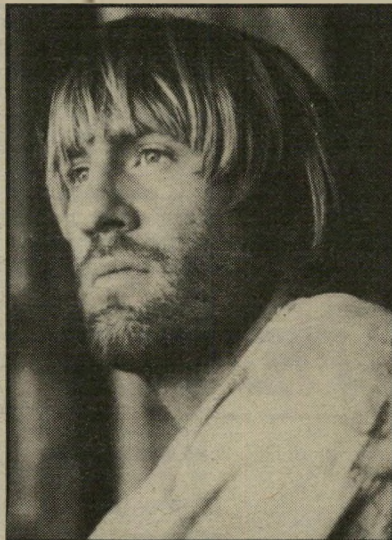
ילדי המדרגות של יגאל פארי, שנעשה כמעט בחשאי עלידי מועדון צוותא, קרוב אומנם יותר לסרט סטודנטים, אבל ניחן בספונטניות רחבה ובאוסף צעירים שהמצלמה נוטה להם חסד. יש בו עיסוק כבעיה בוערת באמת, מערכת היחסים בין הנוער של הקיבוץ המבוסס לכני השכונות, המקוטבים להם מכל בחינה שהיא.

גם מגש הכסף של יהודה (ג'ארד) נאמן עסק בנושא חשוב: הריכוז השיטתי של כל יוזמת שלום אפשרית עלידי הרשויות הישראליות. אלא שהסרט ניסה להיות כלי-כך הרבה רברים בעת ובעונה אחת, עד שהכשיל את עצמו.

את הסרט הישראלי הטוב ביותר של השנה אפשר כבר לראות, כי הצגותיו החלו בראש השנה

שחקנית השנה
סילבנה מאנגנו
תמונה מישפחתית

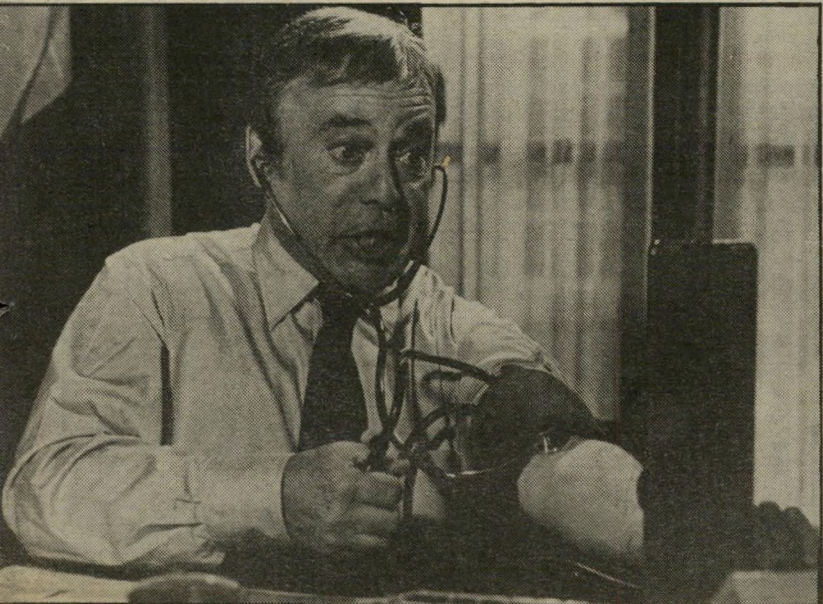
שחקן השנה
ז'ראר דפארדיה
דנטון, שובו של מרטין גר

ב סך הכל, אם מתעלמים מן המצב הפוליטי ושוכחים את המצב הכלכלי, ולא מתייחסים לתוצאות הבחירות ומפנים את הגב לבעיות החברה — תשמ"ד לא היתה שנה נוראה כלי-כך. כל מה שהיה צריך לעשות כדי שהחיים יהיו נסבלים זה ללכת לקולנוע או להיות מבקר קולנוע — היתרון האחד והיחיד שאפשר למצוא למיקצוע הזה.

אומנם, היו כמה קוצים באליה הזאת. למשל, הסרט הישראלי, שזלע השנה כפי שלא צלע שנים רבות. הקרן המהוללת לעידוד סירטי איכות, אחרי כל הפעילות הקדחתנית שלה בשנים עברו, סייעה בתשמ"ד רק לסרט אחד שיצא אל המסכים. מגש הכסף, וגם זה סרט שהפקתו נפרשה עליפני יותר משנה. אשר לסרטים האחרים שאותם הציגו השנה: חלקם לא היו באים כלל בחשבון במיסגרת עידוד כלשהו, אחרים היו אולי נשכרים ונעזרים ומעלים מעט את הרמה, אילו זכו לסיוע בזמן.

אז כך: מה שהקהל אהב בתוצרת הישראלית בשנה שחלפה היו יצירות מופת כמו רומן זעיר (אסקימו לימון מס' 5) או ספר נשים (זאב רווח שוב בתפקיד כפול), והגדילה לעשות המתיחה הגדולה — מעמסה של בריחות מביכות במצלמה נסתרת, המוכיחה שוב עד כמה אוהב הישראלי המצוי ללעוג לרעהו ולהציץ באיוולתו.

הרע תשמ"ד • הסרט הרע תשמ

2. בעקבות הפנתר הוורוד - אנגליה

1. פני צלקת - ארצות-הברית